

Ottar i "røg" og damp

11. december 2019

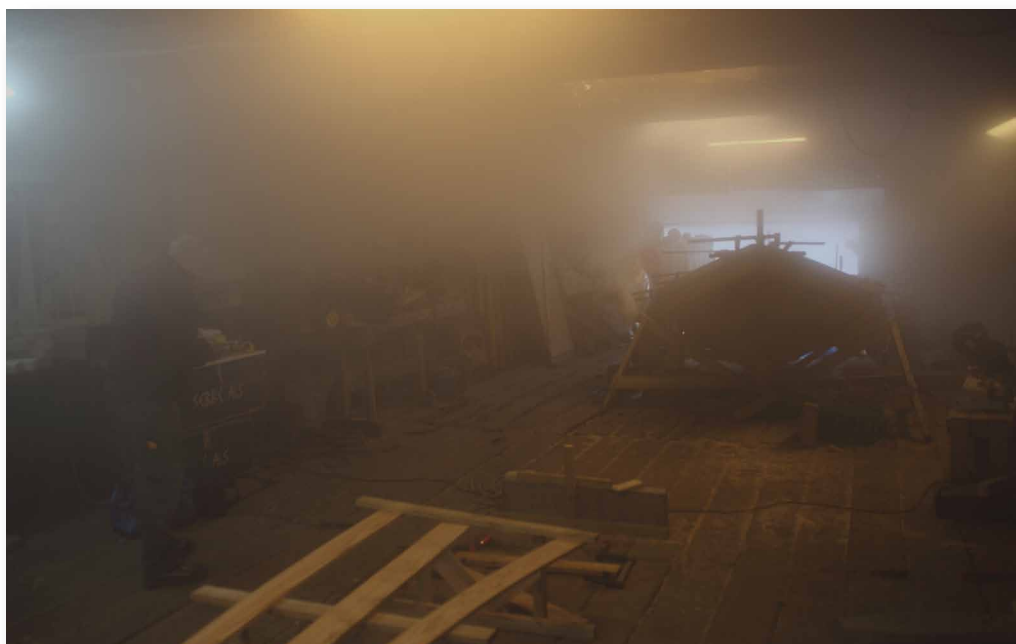
For at få rælingen / lønningen til at passe skulle den dampes og vore flittige skibsbyggere havde sat en "dampmaskine" op og den virkede. Første del af rælingen / lønningen var blevet dampet sidste onsdag og nu skulle den sidste del have en omgang.

Det var tunge tåger der indhyldede nausten og Ottar. Som fotograf går jeg efter skarpe billeder - det var ikke muligt i dag.

Ottar holdet stillede kl. 07.30 og fyrede op i "dampmaskinen" / svedekassen. Det tager tid at få dampen op og det tager timer før træet er klar. Da jeg mødte og klokken 10.00 var hele nausten fuldt med damp. Jeg hørte stemmer, men så ingen - de var der, men indhyldet i damp. Den første del af lømningen, der var dampet sidste onsdag, var blevet monteret udvendig på bordgangen for at holde formen og den passede på mm. flot arbejde!

Det var ikke let at se ud, men det skal jo være lidt skidt før det bliver godt.

Skibslaget Sebbe Als Augustenborg

Man kunne ikke se fra den ene ende af nausten til den anden.

Det dampede videre og vi forventede at træet havde fået damp nok til at blive spændt ind i formen, der var bygget op på gulvet.

Tiden blev brugt i lystigt lag - stemningen var rigtig god og der fremkom mange sjove historier og jokes samt beretninger fra tidligere tider i skibslaget. Så havde træet fået nok og så gælder det.

Så kom lønningen ud af svedekassen og få minutter efter lå den i spænd - perfekt arbejde.

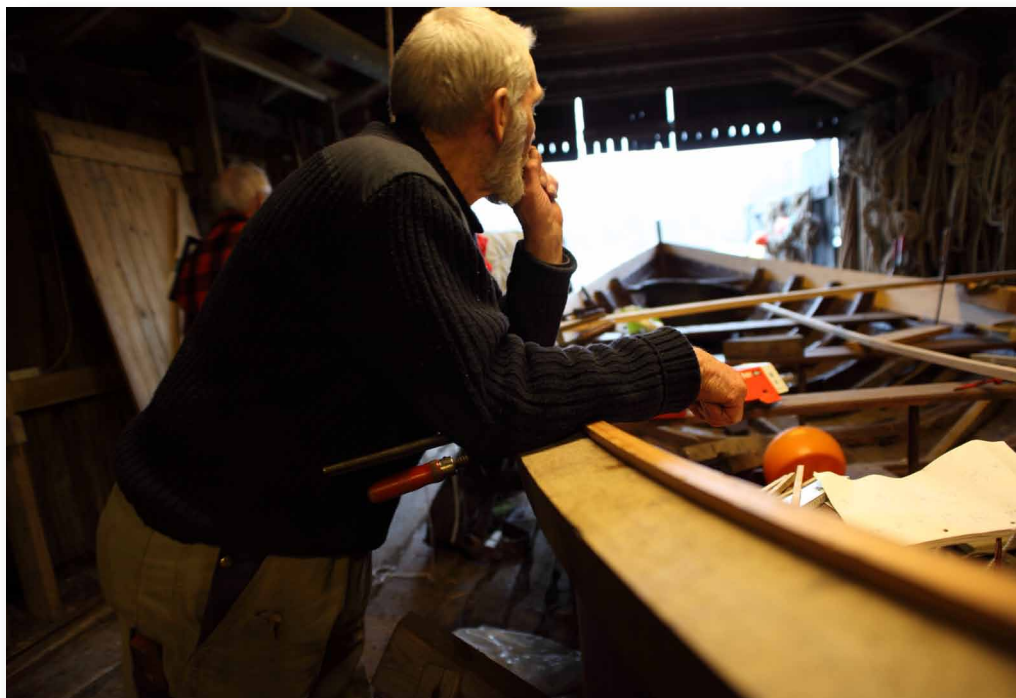
På få minutter skal træet ud af svedekassen og spændes op for at det kan holde formen. Det gik stærkt og lige efter planen, så nu skal det ligge og tage form en uges tid.

Det er virkelig et flot stykke arbejde holdet har lagt for dagen, nu begynder det virkelig at tage form og ligne et skib igen.

Når alt træarbejdet er færdigt venter der en opgave der går ud på at fjerne al maling indvendig. Det skal erstattes af en blanding af linolie og tjære så træet ikke blot kan optage fugt, men også komme af med det igen.

Skibslaget Sebbe Als Augustenborg

*Specialisten står og syner
arbejdet - ikke noget at
komme efter.*

Da jeg på et tidspunkt stod alene ved Ottar hviskede hun til mig " Nu er jeg snart fin igen - jeg glæder mig til at komme i vandet". Jeg smilede og svarede hende "Det er du ikke den eneste der gør, vi er mange og så skal der rigtig sejles". Hun vippede ganske lidt op og ned med forstavnen som tegn på velvære. Vi blev forstyrret, så hun tav, men jeg er sikker på hun ville have spurgt om hun ikke måtte komme med til Romregatta igen.

*Skibslagshilsen
Steen weile*